

Malá paní

Vladimír Mišík

Můj otec pohřbům se vyhýbal
co mohl nejdál
Ani ne tak z hrůzy před smrtí
samou před tou přísnou pannou
On se bál svíček,
fňukání a bab,

Falešná dojetí
falešné trumpety
umělé slzy
a umělé pugety
před tím se, silný
cítil strašně sláb
V tom jsem já po něm
zaslechnu-li v dálce
pohřebních tónů
přežalostné ržání

Šoulavou chůzi
rány na buben
Raděj se vyhnu
Vám též, milá paní
Neboť vy milujete plačky
Zajděte za ní, vážený příteli
Vám dvěma panbů jistě přidělí
Tři čtyři rozkošné
a zdravé funebráčky.